

celæster, vil, som jeg tror, den Afgang, der af denne Grund vil finde Sted, neppe blive af nogen stor Betydning; men i ethvert Fald, lad det være som det vil, er det dog klart, at Ministeren vil komme til, før han kan give nogen Erstatning, at forelægge en anden Lov til Vedtagelse. Magtet jeg derfor gjerne under disse Mænd en Godtgjørelse for ethvert Tab, de kunne lide, tror jeg dog ikke, at denne Godtgjørelse vil blive dem affkaaren, eller at der vil blive paadraget dem nogen Ulempe ved, at dette Endringsforslag stemmes ud, og det forbeholdes ved en senere Beslutning at afgjøre, hvilken Erstatning, de skulle have.

Justitsministeren: Det ærede Thing vil vide, at dette Lovforslag jo ligger paa Grændsen mellem forskellige Ministerier efter den Maade, hvorpaa disse Forretninger blive udførte. Alle de øvrige Spørgsmaal, navnlig forsaavidt de vedrøre Finantsministeren — thi magtet Mønstringsbestyreren hører under Justitsministeriet, saa hører dog de Embedsmænd, som disse Forretninger ere overdragne, under Finantsministeriet — skal jeg ikke blande mig i, forvisset om, at min ærede Kollega i saa Henseende vil udtale sig for Thinget. Men der er et Spørgsmaal, som netop særlig vedkommer Justitsministeren, og med Hensyn til hvilket jeg beklager, at jeg maa gjøre en aldeles bestemt Indsigelse mod det Forslag, som nu er fremkommet fra Udvalget i det sidste Dieblif; det er nemlig med Hensyn til § 10. Saaledes som denne Paragraf efter Samraad ogsaa med Justitsministeren er affattet i det af Folkethinget vedtagne Lovforslag, gaar den, som det ærede Thing vil se, ud paa, at Indenrigsministeren er bemyndiget til i Kjøbenhavn enten at overdrage de i denne Lov omhandlede Forretninger til Mønstringsbestyreren eller ved Mønstringskontoret sammesteds, at ansætte en søyndig Mand, til hvem Udførelsen af disse Forretninger fornemmelig kan betros, og hvis Forhold saa nærmere bliver at ordne efter Forhandling med Indenrigsministeren og Justitsministeren; og dernæst siges der, at for disse Forretninger kan der anvendes et Beløb af indtil 1,600 Rd. aarlig i Honorar og Kontorholdsgodtgjørelse under Et. Forretning-

gerne blive jo de samme, enten Mønstringsbestyreren er en Søyndig eller ikke, enten de overdrages ham som Søyndig, eller de overdrages til en særlig Søyndig, og det er disse Forretninger, til hvis Bestridelse der skal kunde anvendes indtil 1,600 Rd. aarlig i Honorar og Kontorholdsgodtgjørelse under Et. Dette er altsaa Indholdet af Folkethingets Beslutning i § 10. Nu derimod mine Herrer, foreligger, saaledes som en æret Landsthingsmand (Selsken) allerede har fremhævet, Forslaget i en ganske anden Form. Derom Udvalget havde ment, at et Beløb af indtil 1,600 Rd. for Honorar og Kontorholdsgodtgjørelse, var for lidt, og altsaa havde foreslaaet en Forhøielse, og samtidig dermed en Adskillelse af Honorar og Kontorholdsgodtgifter, og sagt: Til Honorar for disse Forretningers Udførelse, ligegyldigt hvem der udfører dem, bestemmes 1,500 Rd. aarlig, og den fornødne Forøgelse af Kontorholdsgodtgifterne bevilges paa Finantsloven, da er det en Selvsølge, at jeg Intet kunde have at erindre derimod; det havde maasse endogsaa været hensigtsmæssigt. Men derved er Udvalget ikke blevet staaende; det har foreslaaet en Omredaktion af hele Paragrafen, hvorved der blot er tænkt paa det nu foreliggende Tilfælde, at den nu fungerende Mønstringsbestyrer ikke er en Søyndig, og da givet en Regel, hvorved den søyndige Mand, der antages, faar et Honorar af 1,500 Rd. Men Udvalget forudsætter dog aabenbart ogsaa en anden Mulighed, nemlig at der imorgen eller i overmorgen kommer en Mønstringsbestyrer, som er søyndig, og saa skal han efter denne Lov udføre disse Forretninger for Tingting. Det har Udvalget nu ganske bestemt ikke ment; men Følgen af denne Bestemmelse bliver da, at han maa udføre Forretningerne uden at vide, hvad der senere paa Finantsloven vil blive bevilget ham derfor. Det er en Stilling, som jeg ikke kan modtage, og som jeg haaber, det ærede Thing vil erkjende, at jeg ikke kan finde mig i for en Embedsmand under mit Ministerium. Jeg kan ikke finde mig i, at det saaledes skal staa hen i det Ubestemte, jeg kan ikke finde mig i, at, hvis der kommer en Mønstringsbestyrer, der er søyndig, skal han til Straf for sin